

Panel 2 'Definities, grenzen en uitdagingen van het statuut samenwonende'

Inleiding Veerle STROOBANTS

In het overleg over sociale bescherming en armoede dat het Steunpunt organiseerde ter voorbereiding van zijn tweejaarlijks Verslag, trad het statuut samenwonende naar voren als een weerkerende kwestie in verschillende regelgevingen. Zo bestaat het statuut voor de werkloosheid en arbeidsongeschiktheid binnen de sociale zekerheid, en voor het leefloon en de tegemoetkomingen voor personen met een handicap binnen de sociale bijstand. De logica achter het statuut is echter verschillend in beide systemen. Ook de definities ervan kunnen verschillen van de ene regelgeving tot de andere, net zoals de interpretaties en toepassingen ervan in de praktijk. Deze onduidelijkheid kan voor grote rechtsonzekerheid zorgen bij uitkeringsgerechtigden. Ze getuigen dat ze bij elke verandering in gezins- of woonsituatie vrezen als samenwonende beschouwd te worden en een deel van hun inkomen te verliezen.

Samenwonenden ontvangen inderdaad lagere vervangings- en bijstandsuitkeringen dan alleenstaanden. Mensen in armoede klagen het statuut samenwonende reeds lang aan. En dit niet alleen omwille van het ontoereikende bedrag van de uitkeringen aan het tarief samenwonende dat te kort schiet om menswaardig te leven. Voor hen vormt dit statuut ook een bedreiging voor hun gezinsvorming, en staat het solidariteit onder familieleden, vrienden en kennissen in de weg.

In zijn Verslag onderzoekt het Steunpunt de legitimatiegrond van het statuut zowel in de sociale zekerheid als de sociale bijstand. We staan ook stil bij de kosten en de baten ervan en verkennen pistes om het statuut vorm te geven met het oog op een solidaire samenleving en een menswaardig inkomen voor iedereen. Stof genoeg voor debat.